

# ABRAHAM HANS

## DE GEVOELENS VAN VADER WELLENS

Het was donker toen Jan Wellens uit Gent terug thuis kwam. Nu zou hij met vader moeten spreken.

«Ha, ge zijt daar!» klonk het uit het duister. Jan herkende de stem van Dries Roelens.

«Zou ik nu eindelijk ook eens mogen horen waar Greta naar toe is? Ze is weg», zei Dries.

«Wel, ik moest vanavond nog juist een boodschap bij u doen, maar nu kom ik u tegen. Met uw ouders zal ik morgen wel eens praten. Dries, Greta ziet van het huwelijk af en ze heeft het aan de gemeentesecretaris laten weten.»

«En waar is ze?»

«Dat gaat u niet aan!»

«Ha, het gaat me niet aan, wanneer ik als een onnozelaar of een gek word behandeld. En wat zullen ze op het dorp over me babbelen?»

«Toen ge Renilde Velde liet staan waart ge niet zo benauwd voor de praat van de mensen.»

«Nu zijn er huwelijksbeloften tussen mij en Greta. We zijn in de kerk afgeroepen. De hofstede is gereed.»

«Ja, ge zijt wat vlug voortgeijld, Dries, maar Greta trouwt niet.»

«Ik kan ze een proces aandoen, omdat ze de huwelijksbeloften verbreekt.»

«Dat moogt ge niet van de baron! Toe, jongen, bluf niet... En gegroet nu!»

Jan Wellens ging door. Dries Roelens vloekte van teleurstelling en nijd.

Jan kwam thuis. Moeder had de kleine kinderen vroeg naar bed gestuurd. Ze had aan haar man alles verteld.

«Zet u jongen», zei vrouw Wellens.

«Ik kan wel weg gaan», zei vader nors. «Ge hebt alles buiten mij om geregeld en ik moet nu ook niet weten hoe alles verlopen is.»

«Ja wel, vader», zei Jan. «'t Is over uw dochter. Ge zult me vergeven dat ik achter uw rug gehandeld heb maar ik heb toch veel aan u gepeinsd. En het deed me verdriet dat ik zo geheim moest werken om mijn zuster van Dries Roelens te verlossen.»

Jan gaf een verslag over zijn reis en vertelde van de grote polderhoeve.

«Vader, ge kent Dries, ge weet hoe gemeen zijn karakter is», besloot Jan. «Hij beledigde Greta nu al. Hij deed of hij haar meester was en zij de geschandvlekte... O, vader, beeld u zo'n leven in. We konden Greta niet overleveren aan Dries... We konden haar

A. HANS' KINDERBIBLIOTHEEK

Nr 451

A. HANS.

# De Gestoorde Zesdagenkoers



Uitgave A. Hans-Van der Meulen, Contich.

verlossen... Mijn beschermer de Bontink hielp haar... Vader, we moesten het wegsteken voor u, omdat ge meende dat de baron de Porteira ons kan raken... En ook omdat ge alleen maar aan de mensen dacht. Ge moogt dat niet kwalijk nemen.»

Boer Wellens smoorde een snik.

«Ge hebt wel gedaan, Jan, heel wel...», riep hij uit.

Hij veegde tranen weg.

«Ik was laf,» hernam hij. «Ik zou Greta in het ongeluk gestoten hebben uit vrees voor de baron en ook om de praat van de mensen in Drongen te mijden.»

«Vader, de mensen zullen nu ook niets weten... Greta is ver... Ze denken op het dorp dat de baron het huwelijk gemakeld had, om eigen volk op de hofstede te krijgen. En nu zullen ze peinzen dat Greta weg is omdat ze de zin van de baron niet wil doen. En de baron moet het eens wagen u te benadelen, vader! We kunnen hem antwoorden en benauwd maken! Hij is als de dood dat baron van Leewerdal iets zal vernemen. We gebruiken hetzelfde wapen als hij.»

«En al jaagt de baron de Porteira ons van het hof, dan nog trouwt Greta niet met Dries!» verzekerde vader Wellens. «Jan, ge hebt mijn ogen geopend. Ik ben hard geweest voor Greta. Ja, ik zie ze nu ook eenzaam op die hofstede. Ze is ons kind. Ze wilde trouwen en onze gading involgen. Ik zal nu niet aan haar misstap denken, maar aan haar wanhoop en verdriet. De baron heeft me laten zeggen dat hij me verwacht, en ik zal dadelijk gaan.»

Wellens begaf zich naar het kasteel. En Edmond leidde hem spoedig naar de baron.

«Ah, enfin... gij zijt daar!» zei de Porteira nors. «Waar isse Greta?»

«Mijnheer de baron, het is tijd dat heel die zaak van Greta en de jonker eindigt,» sprak Wellens. «Greta trouwt niet met Dries. Ze is ver van hier in een dienst. De mensen zullen van het gebeurde niets weten. Zij zou te ongelukkig zijn met Dries.»

De baron keek nog nijziger door zijn neusknijper.

«Weet wadde gij zekt, Wellens! Ik zal u dadde zeer kwalijk pak...»

«Baron, al joegt ge me van de pachthoeve, dan nog trouwt Dries niet met Greta! 't Kan niet zijn...»

«En waar isse Greta nu?»

«Dat mag ik u niet zeggen, mijnheer de baron.»

«O, jonker Reginald en Jean heb Greta in de auto wekkedaan. Dadde, ik weet al.»

«Ik spreek er niet verder over, mijnheer de baron.»

«Ha, is goed, dadde!» hernam de Porteira woedend. «Gij vergeet dadde ik u kan jaak van de hofstede.»

«Doe het, mijnheer de baron. Ik kan nu vanavond geen ruzie maken! Ik denk aan Greta, aan mijn dochter.»

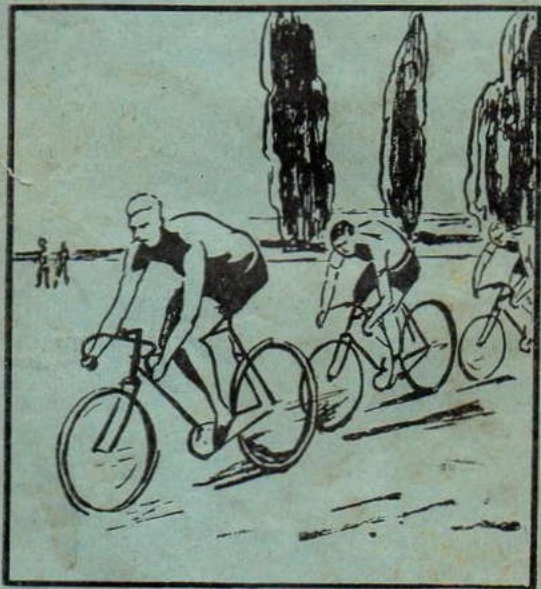
«En aan de kind, die ze moet koop,» hoonde de Porteira.

A. HANS' KINDERBIBLIOTHEEK

Nr 465.

A. HANS.

# De Groote Ronde



*Uitgave A. Hans-Van der Meulen, Contich.*

«Ga dat aan uw zoon zeggen !» bulderde eensklaps Wellens en hij werd rood van woede. «Ik kan van hier naar baron van Leewerdal gaan. Maar ik begeer geen ruzie. Alleen stilte. Spreek dan niet van weggagen ! Steek het eens in uw hoofd, dat jonker François ook plichtig is, misschien nog plichtiger dan Greta. Steek het in uw hoofd, dat mijn dochter op uw deftig kasteel verleid is geworden. En nu weet ge het. We hebben ook gevoelens.»

Wellens liep de kamer uit. De baron riep hem terug, maar zijn pachter luisterde niet.

Baron de Porteira ontbood Dries Roelens.

«Ewel, weet kij nu waar isse Greta ?» vroeg hij.

«Neen, mijnheer de baron! Ze willen het bij Wellens niet zeggen...»

«Maar Jean heeft dadde tok wel aan Martha verteld.»

«Mijn zuster beweert van niet...»

«Dus Martha maakt u dezelfde leugen wijs als aan mij ! Zij ziet Jean Wellens nok en haar vrijer zou zeker niet zek, waar zijn zuster isse nu.»

«Ze spreekt toch niet, mijnheer de baron. Maar vader heeft Martha verboden nog met Jan te verkeren. En 't is best ook. Jan deugt niet. 't Is al van wielersport dat hij spreekt. Ik heb horen zeggen, dat hij met baron de Bontink en jonker Reginald mee gaat kijken naar de Zesdagen koers te Brussel.»

«Zes daakkoers, wadde isse dadde nu weer !»

«Ha, ze rijden daar in een overdekte winterbaan zes dagen en zes nachten achtereen. Ik geloof, dat het met koppels gaat, maar ik weet het niet juist. Want ik trek mij al die zottigheid van de wielrennerij niet aan mijnheer de baron.»

«De wereld is gek... Zes daak koers... en de naaste jaar zal zijn zes week koers. En de mensk daar naar gaap en niet meer werk.»

De baron zei dan dat Dries toch op de hoeve mocht wonen.

«Maar zwijk over de affaire van jonker François en Greta !» voegde hij er bij.

«Liever dood vallen dan te spreken, mijnheer de baron !»

Dries vertrok. En buiten lachte hij vergenoegd. Ha, hij zou toch boer worden. En Greta, dat fier stuk zou later nog barsten van spijt dat ze hem versmaad had !

Na het vertrek van Dries was de baron nog nijdiger geworden, want hij voelde, dat hij geen macht meer had op de familie Wellens. Hij kon haar niet verjagen, want dan was Jan in staat alles aan van Leewerdal te vertellen. De eer van zijn oudste zoon moest gespaard blijven.

Bij Wellens was er nu meer gelatenheid. Jan had met zijn beschermer de Bontink, Reginald en de Leernese sportvereniging de Zesdaagse te Brussel bezocht en er de pisterenners bewonderd. Hij had de prestaties van Adolphe Charlier, Albert Buysse, de jonge Karel

Kaers en de Italiaan Rafaello Di Paco toegejuicht.

En nog sterker voelde hij lust om zijn familie en zich zelf door de wielersport van de kasteeldwang te bevrijden.

ABRAHAM HANS

# OVER BERGEN DAL

bewerkt door Jan Marchau



**bewerking © 1982-2018, Jan MARCHAU**

HELIOS N.V.  
ANTWERPEN / AMSTERDAM